

A gonosz szolga

A megbocsátó Istentől kapunk lehetőséget és időt, türelemmel vár, mialatt mi csetlünk-botlunk. A kérdés az, hogy mi mit teszünk? Ugyanígy járunk el másokkal szemben, mint a jó apa gyermekével? Vagy ha sérelem ér, büntetünk, kapcsolatot szakítunk meg? Hisz a gyerekek is, ahhoz, hogy tovább tudjon lépni, hogy fejlődni tudjon, szüksége van a megbocsátásra. Adunk-e lehetőséget másoknak az újrakezdésre, a tisztalappal indulásra, vagy véglegesen haragunkkal megtartjuk őket hibájukban helyrehozhatatlanul, úgy vélve, mi soha nem hibázunk, tökéletesnek, Istennek képzelve magunkat, ítélkezünk és büntetünk ?

Vagy inkább Isten végtelen türelmét megtapasztalva megbocsátásunkkal felemelünk, békességet teremtünk, bizalmunkkal ajándékozunk meg másokat, akik aztán ugyanígy tesznek...Építjük-e gyógyító, feloldó megbocsátásunkkal Isten Országát?

Érdemes egyszer megszámolni, a Bibliában hány történetben tanulhatunk a megbocsátásról? Már Jézus születése is nemes megbocsátással kezdődik József részéről, s csak így, ezzel a nagylelkűséggel fogadhatta el jegyesét, Máriát gyermekével.

Nagybán Edit